

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy **w składzie:**

Przewodniczący SSR Łukasz Kozakiewicz

Protokolant Malwina Bortnowska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2014 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **P. N.**

przeciwko **NZOZ P. Z. P. i. T. U. (...) Sp. j. w W.**

o zapłatę 55 816,00 zł

I. powództwo oddala,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.617,- (cztery tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,- zł (trzy tysiące sześćset złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje powodowi uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwoty 364,24 zł (trzysta sześćdziesiąt cztery złote 24/100) tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód – P. N. wniósł o zasądzenie od pozwanego Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółki jawnej w W. kwoty 55.815,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podał, że jako współnikowi pozwanej spółki przysługiwał mu równy z pozostałymi współnikami udział w zysku wynoszący 1/3. Zysk spółki za rok 2011 wyniósł 318.159,83 zł, a należny mu udział w dochodzie 106.074,49 zł. Spółka wypłaciła powodowi dotychczas kwotę 50.283,- zł. Pozostałej części udziału w zysku nie wypłacono mimo wezwania do zapłaty. Podstawę prawną roszczenia stanowi przepis art. 51 § 1 k.s.h.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 24 stycznia 2013r., nakazano pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 50.815,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 listopada 2012r. oraz kwotę 3.112,- zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł że powód bezpodstawnie domaga się udziału w dochodzie pozwanej spółki podczas gdy przysługuje mu udział w jej zyskach i stratach. Nadto wartość udziału przysługującego powodowi została zmieniona uchwałą współników i wynosi 1/6. Wskazana przez powoda kwota 318.159,83 zł nie stanowi zysku spółki. Pozwany proponował powodowi ugodowe zakończenie sporu, jednak bez rezultatu.

Sąd ustalił.

Powód wraz L. S. i P. B. byli współnikami Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółki jawnej w W., do której wnieśli wkłady w wysokości po 10.000,- zł każdy (§ 6). W zyskach i stratach spółki wspólnicy uczestniczyli proporcjonalnie do posiadanych udziałów. Wspólnik mógł żądać podziału i wypłaty zysku z końcem każdego roku

obrotowego. Zysk mógł być wypłacany wspólnikom także w trakcie roku obrotowego – w formie zaliczek (§ 7). Od dnia 20 stycznia 2009r. wspólnikowi L. S. przysługiwał dodatkowy udział w zysku w wysokości 3.000,- zł w związku z pełnieniem funkcji kierownika zakładu opieki zdrowotnej. Od dnia 1 marca 2010r. przysługujący powodowi udział w zysku spółki obniżono o 50%.

Dowód: umowa spółki – k. 7 – 9, Aneks Nr (...) – k. 10, uchwała Nr (...) – k. 29, przesłuchanie stron (pозwanego) – k. 82 – 83.

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna osiągnęła:

- w roku 2008 dochód w wysokości 376.979,87 zł,
- w roku 2009 dochód w wysokości 242.752,29 zł,
- w roku 2010 dochód w wysokości 367.518,35 zł.

W okresie od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 30 listopada 2011r. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna uzyskała przychód w wysokości 1.077.984,45 zł, poniosła koszty działalności w wysokości 788.868,22 zł i osiągnęła dochód w wysokości 289.116,23 zł.

W roku 2011r. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna uzyskała przychód w wysokości 1.172.741,03 zł, poniosła koszty działalności w wysokości 854.581,20 zł i osiągnęła dochód w wysokości 318.159,83 zł.

Dowód: bilans – k. 11, obliczenie dochodu za rok 2008 – k. 62, obliczenie dochodu za rok 2009 – k. 63, obliczenie dochodu za rok 2010 – k. 64, bilans – k. 65.

W roku 2011 pozwany poniósł znaczne nakłady na inwestycje, które zmniejszyły wysokość zysku należnego wspólnikom. W ciągu roku 2011, wspólnikom wypłacane były comiesięczne zaliczki na poczet zysku, których wysokość ustalano na podstawie wyniku finansowego za miesiąc poprzedni. Udział powoda w wypłacanych zaliczkach był równy z pozostałymi wspólnikami.

Dowód: umowa spółki – k. 7 – 9, przesłuchanie stron (pозwanego) – k. 82 – 83.

W roku 2010 powód uzyskał przychód z działalności gospodarczej w wysokości 542.557,05 zł, poniósł koszty działalności w wysokości 568.090,149 zł i poniósł stratę w wysokości 25.533,09 zł. Rozliczany za ten rok udział w zysku Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółki jawnej w W. wyniósł 33,34%.

W roku 2011 powód uzyskał przychód z działalności gospodarczej w wysokości 470.723,36 zł, poniósł koszty działalności w wysokości 427.505,09 zł i osiągnął dochód w wysokości 43.218,27 zł.

Dowód: deklaracja PIT 36L – k. 12 – 13, deklaracja PIT 36L – k. 53 – 54, deklaracja PIT/B – k. 55, zaświadczenia o złożeniu deklaracji PIT – k. 56.

Tytułem udziału w zysku za rok 2011., pozwany zapłacił na rzecz powoda:

- w dniu 18 maja 2012r. kwotę 50.238,- zł,
- w dniu 18 czerwca 2013r. kwotę 32.195,10 zł.

Dowód: zestawienie operacji – k. 14, potwierdzenie przelewu – k. 85.

Pismem z dnia 18 października 2012r., doręczonym w dniu 25 października 2012r., powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 55.815,27 zł tytułem niewypłaconej części udziału w zysku Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółki jawnej w W. za rok 2011 – w terminie 7 dni.

Dowód: pismo z dn. 18.10.2012r. z potwierdzeniem doręczenia – k. 17.

Pismem z dnia 30 października 2012r. pozwany odmówił zapłaty wskazując, że kwota przyjęta przez powoda jako zysk stanowi w istocie dochód spółki i nie jest właściwą podstawą obliczania udziału powoda w zysku spółki, który został w całości rozliczony.

Dowód: pismo z dn. 30.10.2012r. – k. 18.

Pismem z dnia 19 czerwca 2012r., doręczonym L. S. w dniu 3 lipca 2012r. oraz P. B. w dniu 18 lipca 2012r., powód wypowiedział umowę spółki Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna w W. z zachowaniem okresu wypowiedzenia z jednoczesną propozycją wcześniejszego rozwiązania spółki. Pozostali wspólnicy uzależnili zgodę na wcześniejsze rozwiązanie spółki od przedstawienia bilansów.

Dowód: pisma z dn. 19.06.2012r. (x 2) z potwierdzeniem doręczenia – k. 15, 16, pismo z dn. 22.08.2012r. – k. 30.

W roku 2011 Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna w W.:

- uzyskała dochód w wysokości 318.159,83 zł,
- osiągnęła zysk w wysokości 125.599,21 zł,
- posiadała niezamortyzowane środki trwałe o wartości 335.186,25 zł.

W roku 2011 Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna w W.:

- wypłaciła powodowi udział w dochodzie spółki w łącznej wysokości 9.500,- zł, w tym:
  - a) w dniu 25 marca 2011r. – 1.000,- zł,
  - b) w dniu 31 marca 2011r. – 3.500,- zł,
  - c) w dniu 14 czerwca 2011r. – 5.000,- zł,
- zapłaciła obciążające powoda składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości 13.602,36 zł,
- zaspokoiła zobowiązania powoda wobec osób trzecich do kwoty 1.045,50 zł.

Dowód: opinia biegłego – k. 112 – 156.

Sąd zważył.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez obie strony dowodów z dokumentów w postaci umowy spółki wraz z aneksem, uchwały Nr (...), pism stron stanowiących korespondencję w sprawie rozwiązania spółki i rozliczenia między wspólnikami a nadto potwierdzeń przelewów – prawdziwości i rzetelności których żadna z nich nie przeczyła, co pozwalało uznać je za właściwe i wiarygodne źródło informacji o okolicznościach faktycznych sprawy. Uzupełniając Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania stron, ograniczając go –wobec nieobecności powoda, wezwanego do osobistego stawiennictwa na rozprawie, pod rygorem pominięcia dowodu z jego przesłuchania (k. 71, 77) – do przesłuchania – za pozwanego – L. S. (art. 302 § 1 k.p.c.). Zeznania te należało uznać za wiarygodne, jako że pozostawały spójne zarówno wzajemnie, jak i z pozostałym materiałem dowodowym. Posłużyły przy tym jedynie do ustalenia mechanizmów stosowanych w spółce dla rozliczenia między wspólnikami osiąganego zysku. Nadto Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego, która oparta jest na merytorycznych podstawach oraz jawi się jako rzetelna i spójna, w sposób logiczny i wyczerpujący udzielając odpowiedzi na przedstawione biegłemu zagadnienia. Biegły przedstawił dane o wynikach finansowych spółki, rozbijając je na poszczególne elementy, takie

jak dochód, zysk, wartość majątku niezamortyzowanego, poprzedzając je dokonaniem obliczeń i przedstawieniem ich założeń. Wskazał też wartość należnego powodowi w w/w kwotach udziału, obliczając go według wskaźnika wynoszącego 1/6. Opinia nie została zakwestionowana przez żadną ze stron w zakreślonym im ku temu, tygodniowym terminie (k. 160), który upłynął dla powoda w dniu 18 grudnia 2013r. (k. 165), zaś dla pozwanego w dniu 17 grudnia 2013r. (k. 164). Dopiero pismem wniesionym w dniu 23 grudnia 2013r., powód podważył prawidłowość założeń biegłego w zakresie wysokości ułamkowego udziału powoda w zysku (1/6), wskazując że stanowiąca jego podstawę uchwała pozostaje w sprawie sporna. Ewentualne uwzględnienie powyższego stanowiska nie wymagało wydania przez biegłego opinii uzupełniającej i nie wpływało na sprawność postępowania, gdyż sprowadzało się jedynie do dokonania operacji matematycznych uwzględniający postulowany przez powoda wskaźnik ułamkowy udziału w zysku tudzież zwiększenie wskazanych w opinii wartości udziału w zysku o 100% (tj. x 2). Mimo dopuszczenia dowodu z wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanego w sprawie sygn. akt VI GC 170/11 z uzasadnieniem, Sąd nie uwzględnił wynikających z niego ustaleń, gdyż nie obejmowały one istotnych dla wyniku niniejszej sprawy kwestii. W sprawie tej przedmiotem ustaleń Sądu nie była bowiem wartości przysługującego powodowi udziału w zysku spółki w roku 2011, ani wskaźnik ułamkowy tego udziału. Sąd ustalił jedynie treść umowy spółki, przy czym wysokość należnego współnikom udziału w zyskach i stratach nie miała znaczenia dla jej rozstrzygnięcia. Co za tym idzie, w niniejszej sprawie Sąd nie tylko nie był związany ustaleniami poczynionymi w w/w procesie, ale i był uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność wartości udziału powoda w zysku Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna w W.. Natomiast sposób i zakres świadczenia przez powoda pracy na rzecz spółki nie miał dla wyniku niniejszej sprawy znaczenia.

W oparciu o przeprowadzone dowody, Sąd ustalił istotne okoliczności sprawy obejmujące uczestnictwo powoda w Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna w W. w roku 2011, wysokość przysługującego mu udziału w zysku tej spółki, a także osiągnięty przez nią w tym okresie wynik finansowy. Nadto za udowodnione należało uznać, że pozwany zapłacił na rzecz powoda tytułem udziału w zysku za rok 2011 łączną kwotę 82.433,10 zł, nadto tytułem udziału w dochodzie kwotę 9.500,- zł oraz zapłacił obciążające powoda zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 13.602,36 zł i inne zobowiązania w wysokości 1.045,50 zł. Okoliczności dotyczące rozliczeń między stronami ustalono na podstawie dowodów z potwierdzeń przelewu oraz opinii biegłego i nie były one kwestionowane przez strony.

Analizę meritum sprawy należy poprzedzić spostrzeżeniem, że przedmiotem roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie był należny powodowi udział w zysku Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółka jawna w W. za rok 2011. Wynika to wprost z treści pozwu oraz przytoczonej w nim podstawy prawnej żądania (art. 51 k.s.h.). Wypada w tym momencie zauważyć, że wskazanie przez powoda przepisów prawa materialnego, mających stanowić podstawę prawną orzeczenia, jakkolwiek niewymagalne, nie pozostaje bez znaczenia dla przebiegu i wyniku sprawy, albowiem pośrednio określa także okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie pozwu (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 1999r., sygn. akt I CKN 252/98, OSNC z 1999r., Nr 9, poz. 152; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2002r., sygn. akt III CKN 182/01, LEX Nr 54471). Powyższe ma o tyle istotne znaczenie, że pojęcia: dochodu, zysku oraz wartości majątku stanowią odrębne kategorie i w ramach jednego roku obrotowego mogą stanowić różne wartości. W niniejszej sprawie zresztą sytuacja taka miała miejsce, gdyż dochód pozwanej spółki istotnie różnił się od osiągniętego przez nią zysku. Powód domagał się zaś zapłaty udziału w zysku.

W myśl art. 51 § 1 k.s.h., każdy współnik ma prawo do równego udziału w zyskach i uczestniczy w stratach w tym samym stosunku bez względu na rodzaj i wartość wkładu. Niemniej w świetle dyspozycji przepisu art. 51 § 1 i 3 k.s.h. w zw. z art. 37 § 1 k.s.h. dopuszczalna jest umowna modyfikacja powyższej zasady, z tym jedynie zastrzeżeniem, że współnik nie może zostać całkowicie wyłączony od udziału w zysku (**vide:** A. Kidyba, Komentarz aktualizowany do art. 1 – 300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, LEX/el., 2014; S. Sołtysiński [w:] S. Sołtysiński, A. Szajkowski, J. Szwaja, Kodeks handlowy, Komentarz, Warszawa, 1997, s. 660 – pozostający aktualnym w obecnym stanie prawnym; P. Maciejko, Charakterystyka spółek w Kodeksie spółek handlowych, NPN z 2001r., Nr 3 – 4, poz. 15; A. Nowacki, Udział kapitałowy w spółce jawnej, PPH z 2004r., Nr 6, s. 29 – 35). Zgodnie z postanowieniami § 7 umowy spółki, współnikom przysługiwał udział w zyskach i stratach proporcjonalny do wniesionych wkładów. Jak

zaś wynika z § 6 umowy spółki, wkłady te były równe i wynosiły po 10.000,- zł. Pozwala to zatem na stwierdzenie, że wspólnikom przysługiwał równy udział w zyskach i stratach, wynoszący po 1/3. Sytuacja taka istniała do dnia 1 marca 2010r. Z tym dniem bowiem, na podstawie podjętej jednogłośnie przez wszystkich (w tym powoda) wspólników Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółki jawnej w W. uchwały Nr (...), udział powoda w zysku spółki zmniejszono o 50%. Podkreślenia przy tym wymaga, że skoro kwestia wysokości udziału wspólników w zysku spółki może być uregulowana w umowie spółki, to w/w uchwałę Nr (...) należało traktować jako akt zmieniający tę umowę. Zastosowanie znajduje tu zatem również regulacja przepisu art. 23 k.s.h. wymagającego zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności (art. 77 § 1 k.c. w zw. z art. 23 k.s.h. i w zw. z art. 2 k.s.h.). Przedmiotowa uchwała oczywiście spełniała ten wymóg. Z zeznań pozwanego (L. S.) wynikało, że obniżona wartość udziału powoda w zysku była faktycznie uwzględniana jedynie przez kilka miesięcy roku 2010, zaś w roku 2011 powodowi wypłacano zaliczki na poczet zysku przyjmując, że służy mu udział w zysku w wysokości 1/3. Niemniej brak jest zawartej we właściwej formie – pisemnej pod rygorem nieważności (art. 77 § 1 k.c. w zw. z art. 23 k.s.h. i w zw. z art. 2 k.s.h.) – czynności prawnej uchylającej postanowienia w/w uchwały. Oznacza to, że bez względu na sposób dokonywania faktycznych rozliczeń między powodem a pozwaną spółką, należało przyjąć, że służy mu udział w zysku w wysokości 1/6. Nie zasługiwało na uwzględnienie stanowisko powoda co do bezskuteczności uchwały Nr (...). Powód podnosił bowiem, że udział w zysku nie może być określany w oderwaniu od wysokości wniesionego wkładu oraz że nie doszło do zmiany umowy spółki, który zmodyfikowałby zasady określone w jej § 7. Przede wszystkim przepis art. 51 § 1 k.s.h. ma charakter względnie obowiązujący (art. 37 § 1 k.s.h.), co – jak wskazano już wyżej – skutkuje uprawnieniem wspólników do odmiennego niż wynika z jego treści, określenia wysokości udziału w zyskach. Nadto, z przytoczonej normy prawnej wprost wynika, że udział w zysku nie jest uzależniony od wysokości wniesionego wkładu (taka zależność charakteryzuje spółki kapitałowe a nie osobowe). Przyjęcie w tym zakresie poglądu powoda oznaczałoby konieczność dokonania wykładni normy art. 51 k.s.h. sprzecznie z jej literalnym brzmieniem, a jednocześnie uznanie jej za bezwzględnie obowiązującą, co jest stanowiskiem nie do zaakceptowania świetle przepisu art. 37 § 1 k.s.h. Z kolei jeśli w uchwale Nr (...) odniesiono się do kwestii uregulowanych już w umowie spółki, tj. wysokości udziału w zysku, to jej postanowienia w istocie stanowią o zmianie tej umowy, bez względu na to, czy taki skutek w niej zastrzeżono. Nie sposób było również spornej uchwały uznać za nieważną jako sprzeczną z ustawą lub zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 1 k.c.). W chwili jej podjęcia – co pozostaje między stronami bezsporne – powód nie świadczył pracy na rzecz spółki, co było bezpośrednią przyczyną zmniejszenia wysokości należnego mu udziału w zysku. Natomiast późniejsza zmiana tych okoliczności nie może stanowić przyczyny jej następczej nieważności. Ważność czynności prawnej należy bowiem, co do zasady, oceniać według stanu prawnego i faktycznego z chwili jej dokonania. Nadto przedmiotowa uchwała – zgodnie z jej treścią – miała obowiązywać do odwołania, co z kolei mogło nastąpić z chwilą ustania przyczyn jej podjęcia. Niemniej sam fakt wystąpienia takiego zdarzenia nie mógł skutkować przyjęciem, że do zmiany umowy spółki (uchylenia uchwały Nr (...)) doszło per pacta concludentia, z uwagi na wymóg zachowania w tym zakresie formy pisemnej pod rygorem nieważności (zmiana umowy spółki). Jednocześnie powód nie twierdził, ani tym bardziej nie dowodził, że usiłował bezskutecznie doprowadzić do podjęcia przez wspólników odpowiedniej uchwały.

Powyższe rozważania, jakkolwiek istotne z punktu widzenia spornej między stronami oceny uchwały Nr (...), pozostają w istocie bez znaczenia dla wyniku sprawy. Rzeczywista, wyrażona kwotowo, wartość udziału powoda w zysku pozwanej spółki za rok 2011 był bowiem znacznie niższy niż wskazana w pozwie kwota i to również przy przyjęciu, że udział powoda w zysku wynosił 1/3. Przechodząc do analizy tej kwestii wskazać należy, że w opinii biegłego, jako udział w zysku wskazano sumę wartości czystego zysku oraz wartości niezamortyzowanych środków trwałych (pkt 11.6 – s. 14 opinii – k. 125). Było to jednak założenie nieprawidłowe, gdyż taką sumaryczną wartość uwzględnia się jedynie w razie ustalania udziału w majątku spółki na potrzeby rozliczenia ze wspólnikiem z niej występującym. Natomiast przy ustalaniu wysokości podlegającego podziałowi zysku za konkretny rok obrotowy, wartość niezamortyzowanych środków trwałych nie jest brana pod uwagę. Co za tym idzie, również wskazana w konkluzji opinii wartość zobowiązań pozwanej spółki wobec powoda (23.243,26 zł) obejmując niewypłaconą część udziału w zysku i dochodzie, nie jest miarodajna dla wyniku niniejszej sprawy. W niniejszej sprawie, przedmiotem roszczenia nie był udział w majątku spółki, gdyż w cały spornym roku 2011, powód pozostawał jej wspólnikiem. Złożone przez niego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy spółki odnosiło skutek dopiero na koniec 2013r. (art. 61 § 1 k.s.h., wymaga złożenia oświadczenia na 6 miesięcy przed końcem roku obrotowego, zaś oświadczenie powoda w tym przedmiocie złożono

dopiero z dniem 18 lipca 2012r., a zatem nie mogło skutkować na koniec tego roku). Zakresem rozstrzygnięcia sprawy objęty był zatem jedynie obowiązek zapłaty brakującej części należnego powodowi udziału w zysku Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej P. Z. P. i. T. U. (...) Spółki jawnej w W. za rok 2011. Zgodnie z art. 52 § 1 k.s.h, wspólnik może żądać podziału i wypłaty całości zysku z końcem każdego roku obrotowego. Tak rozumiany zysk stanowi nadwyżkę wartości majątku spółki ponad wartość wkładów wspólników i aktualnych zobowiązań spółki (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., sygn. akt IV CSK 101/08, LEX Nr 447699; A. Kidyba (red.), Z. Gawlik, A. Janiak, K. Kopaczyńska – Piecziak, G. Koziół, E. Niezbecka, T. Sokołowski, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część szczególna, LEX, 2010). Co za tym idzie, za miarodajną dla wyniku sprawy należało przyjąć wartość wskazaną przez biegłego jako czysty zysk spółki za rok 2011, tj. kwotę 125.599,21 zł (pkt 11.5 – s. 14 opinii – k. 125), stanowiącej różnicę między wartością majątku spółki a wartością udziałów wspólników oraz aktualnych zobowiązań spółki. Wskazany w opinii udział powoda w tej wartości wynosił kwotę 20.933,20 zł, stanowiąc 1/6 zysku – zgodnie z aktualnymi postanowieniami umowy spółki co do udziału wspólników w zysku spółki. Niemniej przy uwzględnieniu pierwotnych postanowień umowy spółki (a zatem wysokości udziału powoda wynoszącego 1/3) wartość ta wynosiłaby 41.866,40 zł. Pozwany zapłacił powodowi, tytułem udziału w zysku za rok 2011, kwotę 82.433,10 zł, w tym w dniu 18 maja 2012r. – 50.238,- zł i w dniu 18 czerwca 2013r. – 32.195,10 zł, zaspokajając w ten sposób roszczenie powoda w całości i to bez względu na przyjętą wysokość przysługującego mu udziału w zysku (1/6 lub 1/3). Zważywszy zaś, że wypłata udziału w zysku następuje na żądanie wierzyciela (art. 455 k.c. w zw. 52 § 1 k.s.h i w zw. z art. 2 k.s.h.), a takowe powód skierował do pozwanego dopiero w październiku 2012r., to zapłata w/w kwoty 50.238,- zł już w maju 2012r., zaspokajająca istotne roszczenie w całości spowodowała również, że pozwany nie pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia w żadnej części, a zatem powodowi nie służyło prawo do jakichkolwiek odsetek od dochodzonej kwoty. W tym miejscu wskazać należy, że złożone w toku procesu oświadczenie o uznaniu roszczenia w części (pismo procesowe pozwanego z dnia 19 czerwca 2013r. – k. 84) nie mogło zostać uwzględnione. W myśl przepisu art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozytywnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie. Nie jest uznaniem powództwa uznanie żądania przy równoczesnym zaprzeczeniu okoliczności faktycznych, na których powód oparł swoje żądanie (**vide:** wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 grudnia 2013r., sygn. akt I ACa 1061/12, LEX Nr 1280314; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011r., sygn. akt II CSK 671/10, LEX Nr 1102854; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011r., sygn. akt II CSK 70/11, LEX Nr 1095816). Tymczasem pozwany uznając roszczenie co do kwoty 32.195,10 zł w dalszym ciągu przeczył jednak twierdzeniom powoda o wysokości przysługującego mu udziału, określając go, zgodnie z uchwałą Nr (...), na poziomie 1/6. Nadto mając na względzie powyższe okoliczności dotyczące wysokości udziału powoda w zysku spółki, przyjąć należało, że ewentualne uznanie powództwa pozostawałoby sprzeczne z prawem lub zmierzało do jego obejścia. Musiałoby ono być bowiem wynikiem przyjęcia, że udział powoda w zysku pozwanej spółki wynosił 1/3. Jest to zaś pogląd sprzeczny z aktualnym stanem prawnym. Z tych przyczyn powództwo nie mogło zasługiwać na uwzględnienie.

Na marginesie należy wskazać, że powództwo byłoby bezzasadne także w razie uznania, że podstawę roszczenia powoda stanowić miałyby – jak chciał powód – dochód pozwanej spółki. Dochód ten w roku 2011 wyniósł 318.159,83 zł, a udział powoda w nim 53.026,64 zł (udział w wysokości 1/6), względnie 106.053,27 zł (udział w wysokości 1/3). Również jednak w tym przypadku, wszystkie spełnione przez spółkę na rzecz powoda świadczenia, przenoszą tę wartość. Obejmują one bowiem (zgodnie z opinią biegłego): wypłacony udział w zysku w łącznej wysokości 82.433,10 zł, wypłacony udział w dochodzie w łącznej wysokości 9.500,- zł oraz zapłacone przez spółkę zobowiązania powoda w łącznej wysokości 14.647,86 zł (w tym składki na ubezpieczenie społeczne: 13.602,50 zł i inne zobowiązania: 1.045,50 zł), wynosząc łącznie 106.580,96 zł. Podkreślenia przy tym wymaga, że wszystkie w/w świadczenia, zmniejszyły wysokość zobowiązania spółki wobec powoda. Powyższe nie ma jednak znaczenia dla wyniku sprawy, gdyż – jak wskazano wyżej – rozstrzygając ją, Sąd przyjął, że rozliczeniu podlega zysk za rok 2011, a powodowi przysługuje udział w nim w wysokości 1/6.

W tym stanie rzeczy, uznając że roszczenie powoda, wobec jego zaspokojenia przed wszczęciem niniejszego procesu, nie jest aktualne, powództwo należało oddalić, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało oddalone w całości, co uprawniało pozwanego do zwrotu całości poniesionych kosztów procesu, obejmujących: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600,- zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz. U. 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł oraz koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, pokryte z zaliczki powoda do kwoty 1.000,- zł. Co za tym idzie, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego, tytułem kosztów procesu, kwotę 4.617,- zł orzekając jak w pkt II wyroku.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić [...], sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zważywszy, że powód przegrał spór w całości, zobowiązany był (art. 98 § 1 k.p.c.) ponieść nieopłacone koszty postępowania, obejmujące koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, ustalone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 2 grudnia 2013r. na kwotę 2.720,89 zł, w części w jakiej nie zostały one pokryte z zaliczek stron złożonych w łącznej kwocie 2.356,65 zł (w tym zaliczka powoda: 1.356,65 zł i zaliczka pozwanego: 1.000,- zł). Do zapłaty pozostawała zatem kwota 364,24 zł (2.720,89 zł – 2.356,65 zł), a obowiązek jej uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu obciążał powoda.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt III wyroku.